

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120331528
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6120331528.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 29, Bratislava, IČO: 36 860 891 proti žalovanému A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXX/XXX, H., adresa na doručenie I. X, E., o zaplatenie 49.178,57 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/5/2021-324 zo dňa 25. januára 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 49.178,57 eur, úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.000 eur od 16.05.2017 do 08.11.2017, sumy 3.000 eur od 16.06.2017 do 08.11.2017, sumy 3.000 eur od 16.07.2017 do 08.11.2017, sumy 3.000 eur od 16.08.2017 do 08.11.2017, sumy 3.000 eur od 16.09.2017 do 08.11.2017, sumy 3.000 eur od 16.10.2017 do 09.03.2018, sumy 3.000 eur od 16.11.2017 do 09.03.2018, sumy 3.000,- eur od 16.12.2017 do 09.03.2018, sumy 3.000 eur od 16.01.2018 do 09.03.2018, sumy 3.000 eur od 16.02.2018 do 26.06.2018, sumy 3.000 eur od 16.03.2018 do 26.06.2018, sumy 3.000 eur od 16.04.2018 do 26.06.2018, sumy 3.000 eur od 16.05.2018 do 26.06.2018, sumy 3.000 eur od 16.06.2018 do 28.09.2018, sumy 3.000 eur od 16.07.2018 do 28.09.2018, sumy 3.000 eur od 16.08.2018 do 28.09.2018, sumy 3.000 eur od 16.09.2018 do 28.09.2018, sumy 3.000 eur od 16.10.2018 do 07.03.2019, sumy 3.000 eur od 16.11.2018 do 07.03.2019, sumy 3.000 eur od 16.12.2018 do 07.03.2019, sumy 3.000 eur od 16.01.2019 do 07.03.2019, sumy 3.000 eur od 16.02.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.03.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.04.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.05.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.06.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.07.2019 do 02.12.2019, sumy 3.000 eur od 16.08.2019 do 02.12.2019, sumy 1.000 eur od 16.09.2019 do 02.12.2019, sumy 2.000 eur od 16.09.2019 do 21.01.2020, sumy 3.000 eur od 16.10.2019 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 16.11.2019 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 16.12.2019 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 16.01.2020 do zaplatenia. Úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500 eur od 01.03.2020 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 01.04.2020 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 01.05.2020 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 01.06.2020 do zaplatenia, sumy 3.000 eur od 01.07.2020 do zaplatenia, sumy 3.000 eur

od 01.08.2020 do zaplataenia, sumy 3.000 eur od 01.09.2020 do zaplataenia, sumy 3.000 eur
od 01.10.2020 do zaplataenia, sumy 3.000 eur od 01.11.2020 do zaplataenia, sumy 3.000 eur
od 01.12.2020 do zaplataenia, sumy 3.000 eur od 01.01.2021 do zaplataenia, sumy 3.000 eur
od 01.02.2021 do zaplataenia, sumy 2.678,57 eur od 25.02.2021 do zaplataenia, všetko v lehote 15 dní
od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi
priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplataenia
49.178,57 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o nájme uzavretej dňa 04.11.2003. Žalovaný uviedol,
že nájom nezanikol a zo strany žalobcu nebol riadne skončený. Nakoľko žaloba o určenie neplatnosti
výpovede z nájmu a určenie zľavy nájomného je predmetom sporu na Okresnom súde Bratislava I, žiadal
buď o zastavenie konania z dôvodu litispendencie, alebo o spojenie vecí, resp. o prerušenie konania do
právoplatného skončenia veci na Okresnom súde Bratislava I. Žalovaný dôvodil vadami predmetu nájmu,
na ktoré žalobcu opakovane upozorňoval, na základe ktorých žiadal súdom znížiť nájomné. Žalovaný
vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu za obdobie
od 16.02.2020 do 30.06.2020 a za obdobie od 01.07.2020 do 25.02.2021. Súd prvej inštancie mal
z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 04.11.2003 uzatvorili žalobca
a žalovaný zmluvu o nájme v zmysle § 663 Občianskeho zákonníka, predmetom nájmu bola
nehnutelnosť evidovaná na LV č. XXXX, a to na dobu určitú od 15.11.2003 do 15.11.2005. Ďalšími
dodatkami bolo trvanie zmluvy predlžované na dobu určitú od 15.11.2003
do 15.11.2007, od 15.11.2003 do 15.11.2009 s nájomným 2.500 eur mesačne, od 15.11.2003 do
15.11.2011 s nájomným 3.320 eur mesačne, od 15.11.2003 do 15.11.2013 a od 15.11.2003 do
15.11.2015 s nájomným 3000 eur mesačne, splatným 15. deň mesačne vopred. Ďalšie dodatky neboli
uzatvárané a zmluva o nájme sa obnovovala v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko
po skončení nájmu v zmysle dodatku č. 5 nedošlo
k podaniu žaloby o vypratanie nehnuteľnosti, či vydanie vecí, nájom sa obnovil na ďalší rok
v intervaloch od 15.11.2016 do 15.11.2016, následne do 15.11.2017, 15.11.2018, 15.11.2019,
15.11.2020. Žalovaný uhradil žalobcovi nájomné za obdobie od 15.11.2016 do 15.09.2019
v celkovej výške 102.000 eur. Žalobca zaslal dňa 31.01.2020 žalovanému Okamžité zrušenie zmluvy
s účinnosťou k 15.02.2020. Žalobca si žalobou uplatnil úhradu nájomného splatného dňa 15.10.2019
do nájomného splatného dňa 15.01.2020, za ktoré obdobie si uplatnil zaplataenie nájomného vo výške
12.000 eur, ako aj nezaplataené nájomné za užívanie nehnuteľnosti po 16.02.2020 až do momentu
odovzdania nehnuteľnosti dňa 30.06.2020
vo výške 13.500 eur spolu s úrokmi z omeškania. Dňa 25.02.2021 došlo k odovzdaniu nehnuteľnosti a
žalobca si uplatnil sumu 23.678,57 eur za obdobie od 01.07.2020
do 25.02.2021, čo celkovo predstavuje sumu nezaplataeného nájomného vo výške
49.178,57 eur.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 151 ods. 1, 2,
§ 153 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej
len „CSP“), § 101, § 107 ods. 1, 2, § 663, § 675, § 676 ods. 1, 2, § 451
ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).
Súd mal za to, že návrh na zastavenie konania z dôvodu litispendencie, je nedôvodný. Litispendencia
si vyžaduje totožnosť predmetu konania, pričom predmet konania Okresnom súde Bratislava I sp. zn.
15C/12/2020 je odlišný, nakoľko nie je možné považovať za totožný predmet konania žalobu o určenie
neplatnosti nájomnej zmluvy a určenie zľavy
z nájomného s predmetom žaloby v korelácii so žalobou o zaplataenie nájomného a vydanie
bezdôvodného obohatenia. Konanie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15C/12/2020 nerieši otázku
tohto konania, a to neplnenie platobnej povinnosti zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd
procesnej obrane žalovaného na zastavenie konania nevyhovet a v konaní pokračoval. V konaní nebolo
sporným, že medzi stranami vznikol nájomný vzťah na základe zmluvy o nájme zo dňa 04.11.2003 a
uzavretých dodatkov č. 1 až 5. Súd mal za preukázané, že v konaní neostalo sporným, že nájomný
vzťah medzi stranami sporu zanikol dňa 15.11.2020, keď na pojednávaní dňa 08.12.2022 právny
zástupca žalobcu akceptoval námietku žalovaného o neskočnii nájmu jednostranným úkonom a v takom
prípade zanikol nájom dňa 15.11.2020. Súd mal za to, že žalobca má nárok na zaplataenie sumy titulom
nezaplataeného nájomného za obdobie od novembra 2019 do 15.11.2020 a za neskoršie obdobie má
nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 16.11.2020
do 25.02.2021. K obrane žalovaného ohľadom uplatnených vád predmetu nájmu mal súd

za to, že predmetné vady neboli v konaní preukázané a neboli uplatnené riadne a včas. Žalovaný v tomto konaní riadne a včas nešpecifikoval vady predmetu nájmu, poukazoval iba na obsah žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C/12/2020. Súd mal za to, že procesná obrana strany nemôže byť nahrádzaná poukazom iba na iný súdny spor. Aj napriek sudcovskej koncentrácii konania súd pripustil návrh žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania ohľadom určenia väd predmetu nájmu a žiadal od žalovaného, aby riadne špecifikoval vady predmetu nájmu a s tým súvisiace otázky, ktoré má znalec posúdiť. Žalovaný súdu predložil otázky na znalca a súbor fotografií bez datovania, či riadneho označenia, o aké konkrétne fotografie by sa v danom prípade malo jednať a čo konkrétne by mali preukazovať. Napokon dvaja znalci si pred začatím práce na znaleckom posudku vyžadovali aj doručenie špecifikovaných listín za účelom vypracovania znaleckého posudku. Žalovanému bola oznámená výzva na doloženie potrebných dokladov na účel znaleckého dokazovania a ani po predĺžení lehoty súdom na predloženie dokladov, žalovaný tak neučinil. Súd mal za to, že žalovaný mal dostatok času na dokladovanie potrebných listín (2 mesiace). Žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, že predmetná nehnuteľnosť trpela vadami, na základe čoho žiadal o zľavu z mesačných nájmov. Predložené kópie fotografií súd nepovažoval za hodnoverný dôkaz, nakoľko nie sú datované, nie je z nich zrejmé, o akú nehnuteľnosť sa má jednať a nevyplýva z nich rozsah a špecifikácia väd. Súd poukázal na § 674 a § 675 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých žalovaný mal povinnosť uplatniť si právo na poskytnutie zľavy z nájomného najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa, keď došlo ku skutočnostiam, ktoré zakladajú toto právo. V konaní mal súd za preukázané, že mailom zo dňa 12.11.2019 žalovaný odoslal žalobcovi žiadosť o zníženie nájmu za obdobie od januára 2019 na polovicu z dôvodu väd predmetu nájmu. Z uvedenej správy vyplýva, že žalovaným namietané vady mali existovať už v januári 2019 a súd mal za to, že nárok na zľavu mal byť uplatnený u žalobcu bez zbytočného odkladu v prekluzívnej lehote do mesiaca júl 2019. Žalovaný zmeškal zákonnú lehotu a jeho nárok na zľavu tak zanikol. Pokiaľ žalovaný mal snahu preukázať vady výsluchom svedkov a za tým účelom navrhol na pojednávaní dňa 08.12.2022 vypočuť svedkov J. K. ako otca žalobcu a A. J., ktorý sa staral o predmetnú nehnuteľnosť, súd výsluch týchto svedkov nevykonal. Súd vyzýval žalovaného pred posledným pojednávaním, či trvá na predmetnom výsluchu, a pokiaľ by trval na ich výsluchu, aby predmetné návrhy zákonným spôsobom špecifikoval a súdu oznámil či ich účasť na súde zabezpečí alebo či trvá na ich predvolaní súdom. Žalovaný sa vyjadril dňa 22.08.2023 tak, že oslovil svedkov či budú ochotní vypovedať a dané stanovisko súdu oznámi. Nakoľko sa žalovaný nevyjadril, súd vytyčil termín pojednávania a zaviazal žalobcu zabezpečiť predmetných svedkov na pojednávaní. Keďže žalobca uviedol, že nedisponuje právomocou zabezpečiť uvádzaných svedkov a žalovaný ani do vyhlásenia dokazovania za skončené nešpecifikoval návrhy na výsluch svedkov a ani nepožiadaval o ich výsluch v zmysle svojho vyjadrenia zo dňa 22.08.2023, súd takýto dôkaz nevykonal, keďže návrh nebol urobený riadne a včas v zmysle § 153 CSP, preto súd podľa zásady sudcovskej koncentrácie na takéto návrhy neprihliadal. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úrokom z omeškania za obdobie od 16.12.2016 do 11.05.2017. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca v konaní uplatnil úroky z omeškania za obdobie od 16.12.2016 do 11.05.2017 po uplynutí premlčacej trojročnej lehoty, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 01.07.2020. Z uvedeného dôvodu bol žalobca oprávnený v konaní si uplatniť nárok na úroky s omeškaním úhrad nájomného v trojročnej lehote späť od 01.07.2020, t.j. od 01.07.2017. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania len do dátumu 11.05.2017 a súd prihliada na premlčanie len na námietku, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania aj po 11.05.2017. Súd v časti uplatnených premlčaných úrokov z omeškania žalobu zamietol. Žalobca si zákonným spôsobom uplatnil v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania od 16.05.2017 do 21.01.2020 a úroky z omeškania za jednotlivo uplatnené nezaplatené nájomné a nevrátené bezdôvodné obohatenie od 16.10.2019 až do zaplatenia, ktoré súd priznal žalobcovi v zmysle § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vzniesol námietku premlčania aj vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, pričom predmetná námietka je nedôvodná. Žaloba bola podaná vo vzťahu k uplatňovanému bezdôvodnému obohateniu pôvodne za obdobie od 16.02.2020 do 30.06.2020 dňa 01.07.2020 a za obdobie od 01.07.2020 do 25.02.2021 dňa 24.05.2021, teda pred uplynutím premlčacej lehoty.

V priebehu konania došlo k zhodným tvrdeniam žalobcu a žalovaného, že k skončeniu nájmu došlo dňa 15.11.2020. Takisto námietka premlčania bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k danému dátumu je nedôvodná, nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 01.07.2020 a návrhom na rozšírenie petitu žaloby bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený dňa 24.05.2021, teda nárok žalobcu v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka premlčaný nie je. Žalovaný tvrdil, že čiastočne uhradil nájomné poukazujúc na príjmový doklad žalobcu, čím preukazuje zaplatenie sumy 2.000 eur dňa 21.01.2020 s tým, že je v doklade výslovne uvedené, že ide o nájomné na rok 2020. K tomu súd uviedol, že žalovaný definuje vo svojich podaniach úhradu 2.000 eur ako čiastočnú úhradu nájomného za január 2020 čím potvrdzuje, že neplatil danou sumou celé nájomné. Súd mal za preukázané, že žalobca dôvodne započítal predmetnú sumu za nájomné v roku 2019, ktoré žalovaný neuhradil včas a riadne (uhradil sumu 1.000 eur, úhradou 22.000 eur dňa 02.12.2019 a v zostávajúcej časti zo sumy 2.000 eur úhradou dňa 21.01.2020). Pokiaľ žalovaný namietal, že zaplatil sumu 22.000 eur ako nájom za rok 2019, súd mal za preukázané, že vzhľadom na výšku nájomného 3.000 eur mesačne, nepokryje suma 22.000 eur celý ročný nájom, pričom žaloba sa týka obdobia od novembra 2019. Potom argumentácia žalovaného, že zaplatená suma 2.000 eur mala predstavovať úhradu za mesiac január 2020 nemá na výšku uplatnenej istiny vplyv, nakoľko bola zohľadnená pri výpočte istiny za mesiac december 2019 a tým žalobca len znížil výšku príslušenstva žalovaného. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za to, že nárok žalobcu v časti o zaplatenie nájomného bol riadne preukázaný, suma nájomného za jednotlivé mesiace vyplývala z nájomnej zmluvy alebo z dodatkov č. 1 až 5. Žalobca si v konaní dôvodne uplatnil obvyklé mesačné nájomné vo výške 3.000 eur za obdobie od novembra 2019 (úhrada nájomného splatná 15.10.2019) do februára 2020 (splatnosť nájomného 15.01.2020) v celkovej výške 12.000 eur. Po akceptácii námietky vznesenej žalovaným zo strany žalobcu, že nájomný vzťah skončil dňa 15.11.2020 si žalobca dôvodne uplatnil aj nájomné za obdobie od 16.02.2020 do 30.06.2020 vo výške 13.500 eur a od 01.07.2020 do 15.11.2020 v celkovej výške 13.500 eur. Žalobca po skončení nájomného vzťahu si dôvodne uplatnil nárok v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia za mesiace od 16.11.2020 do 16.01.2021 vo výške 7.500 eur a alikvotnú časť bezdôvodného obohatenia za mesiac február, t.j. do odovzdania nehnuteľnosti dňa 25.02.2021 v celkovej výške 2.678,57 eur, čo celkovo predstavuje sumu 49178,57 eur, ktorú sumu súd priznal žalobcovi spolu s úrokmi z omeškania.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal v zmysle § 255 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Žalobca bol v konaní úspešný v časti istiny vo výške 49.178,57 eur. Súd pri určení úspechu žalobcu tiež zobral do úvahy čiastočný nepatrný neúspech žalobcu čo do uplatnených úrokov z omeškania. Pri výpočte úspechu súd vychádzal z priznanej žalovanej istiny 49.178,57 eur, uplatnených úrokov z omeškania (12.848,98 eur) a nepriznaných úrokov z omeškania (283,37 eur). Žalobca bol úspešný v časti 61.744,18 eur, t.j. 99,54 % a neúspešný v časti 283,37 eur, t.j. 0,46 %. Čistý nárok na náhradu trov žalobcu voči žalovanému predstavuje 99,1 % (úspech 99,54 % - 0,46 % neúspech žalobcu). Nakoľko sa v konaní jednalo len o nepatrný neúspech žalobcu (0,46 %), súd mu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a uviedol, že po strate právneho zástupcu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov súd žalovanému neumožnil a ani nezabezpečil právneho zástupcu tak, aby bol žalovaný schopný účinne sa brániť, aby boli zachované jeho práva, ako aj právo na spravodlivý proces. Dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci spočíva v tom, že podľa súdu žalovaný neuplatnil vady riadne a včas, pričom žalovaný uplatnil vady písomne riadne a včas. Žalobkyňa písomne, ale aj pred súdom prvej inštancie ponúkla žalovanému zľavu z nájmu, sporná zostala len výška zľavy, na ktorej sa nevedeli dohodnúť. Z tohto dôvodu mal súd aplikovať ustanovenia zákona týkajúce sa zľavy z nájmu. Nesprávne zistený skutkový stav spočíva v tom, že súd napriek sčasti zhodným tvrdeniam žalovaného a žalobkyne o vadách nezistil vady na predmete nájmu. Tieto vady nezistil ani z fotografií napriek tomu, že boli označené dátumom a popisom. Ak mal súd pochybnosť o skutkovom stave predmetu nájmu, mal vykonať navrhovaný dôkaz, a to obhliadku nehnuteľnosti. Rovnako z neznámych dôvodov súd nedal vypracovať znalecký posudok, aby tento dôkaz preukázal obvyklý nájom v danej lokalite. Konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd upustil od vyhotovenia znaleckého posudku z dôvodu, že žalovaný nezaplatil predpavok na trovy, pričom

súd nezisťoval, či žalovaný nespĺňa nárok na oslobodenie od trov a z dôvodu, že žalovaný nepredložil znalcovi požadované doklady. Podklady, ktoré znalec žiadal od žalovaného tvorili samotný predmet znaleckého skúmania. Znalec si mal zabezpečiť priemerné nájom v tejto lokalite za nehnuteľnosť s podobnou výbavou a priemerné nájom v tejto lokalite za nehnuteľnosť bez vybavenia, prípadne s vadami. Ďalším odvolacím dôvodom je nesprávne právne posúdenie, keď súd uviedol, že sa nejedná o spotrebiteľský spor, pretože žalobkyňa dlhodobo podniká s takouto činnosťou. Žalobkyňa je predsedníčkou predstavenstva spoločnosti C. L., M. a do sídla spoločnosti žalovaný nosil nájom, peniaze platil do rúk N. O., ktorá je členkou dozornej rady a vystavovala žalovanému príjmové doklady, ktoré mali často hlavičku spoločnosti. Ďalším odvolacím dôvodom je to, že konal nezákonný sudca, nakoľko predmetná nehnuteľnosť sa nachádza v obchode súdu Bratislava I. a žalobkyňa nemala žalovať predmetnú vec na Okresnom súde Prievidza podľa trvalého pobytu žalovaného. Z tohto dôvodu rozhodoval nesprávne obsadený súd. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, zároveň žalovaný vzniesol námietky zaujatosti voči sudcovi A. P. L. a sudkyňi A. Q. I..

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že napadnutý rozsudok je založený na spoľahlivo zistenom skutkovom stave, keď vykonané dokazovanie v plnom rozsahu zodpovedalo CSP. Zistené skutočnosti boli výsledkom posúdenia dôkazov každého samostatne a súčasne v ich vzájomnej súvislosti. V nadväznosti na uvedené bolo vykonané správne právne posúdenie veci. Rozhodnutie súdu v rozpore s predstavou sporovej strany nie je odvolacím dôvodom. Žalovaný vo svojom odvolaní neprihliada na napádaný rozsudok ako celok, ale opätovne opakuje argumentáciu prezentovanú pred súdom prvej inštancie bez akejkoľvek reakcie na závery obsiahnuté v rozsudku. Práva žalovaného boli v priebehu súdneho konania rešpektované. Žalovaný nepreukázal tvrdenia odôvodňujúce poskytnutie zľavy z nájomného a nevyvrátil existenciu zákonného dôvodu nemožnosti prihladenia na vady predmetu nájmu, keď nároky boli uplatnené spôsobom znamenajúcim ich zánik. Od podania žaloby v roku 2020 do 20.10.2023 bol žalovaný bol zastúpený právnym zástupcom. Zánik tohto zastúpenia bol komunikovaný žalovanému súdom a z uvedeného dôvodu došlo aj k odročeniu pojednávania o jeden mesiac. Počas uvedeného obdobia žalovaný nepožadoval nerealizovanie pojednávania, ustanovenie advokáta alebo odročenie termínu. Takýto postup, bez opory v zákone, bol prezentovaný až na nariadenom pojednávaní v snahe oddialiť rozhodnutie súdu. Uvedené dosvedčuje aj skutočnosť, že pred vyhlásením rozsudku žalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči súdu. Nejedná sa o spotrebiteľský spor, keď tento spor bol medzi fyzickými osobami a nesúvisel s ich podnikateľskou činnosťou. Žalovaný počas konania nepreukázal výskyt väd predmetu nájmu, ktoré by umožňovali priznanie zľavy z nájomného. Žalovaný prvýkrát špecifikoval údajné vady až po viac ako dvoch rokoch trvania súdneho sporu. Relevancia týchto väd bola neobhájiteľná, čo si uvedomil aj žalovaný a preddavok na trovy ním navrhnutého dokazovania neuhradil. Následky nezaplatenia preddavku vyplývajú priamo zo zákona a žalovanému boli známe. Bolo preukázané aj naplnenie § 675 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo zanikne, ak sa neuplatní do šiestich mesiacov odo dňa, keď došlo ku skutočnostiam toto právo zakladajúcim. Túto skutočnosť potvrdil žalovaný, keď z jeho vyjadrenia zo dňa 19.12.2022 je zrejmé, že sa malo jednať o vady vyskytujúce sa už v januári 2019 a s tým súvisiaci nárok bol uplatnený dňa 25.11.2019. Žalovaný užíval nehnuteľnosť žalobkyne a za uvedené neplatil sumu. Nebolo záujmom žalovaného vzniknutú situáciu riešiť a žalovaný so žalobkyňou vôbec nekomunikoval. Výzvy žalobkyne ostávali bez odpovede a aj pri príslube mimosúdneho riešenia veci žalovaný nekontaktoval žalobkyňu. Žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vyplýva, že žalobkyňa ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzatvorili dňa 04.11.2003 zmluvu o nájme v zmysle § 663 Občianskeho zákonníka, predmet nájmu je evidovaný na LV č. XXXX, a to na dobu určitú od 15.11.2003 do 15.11.2005. Ďalšími dodatkami bolo trvanie nájomnej zmluvy predĺžované na dobu určitú od 15.11.2003 do 15.11.2007, od 15.11.2003 do 15.11.2009 s nájomným vo výške 2.500 eur mesačne, od 15.11.2003 do 15.11.2011 s nájomným vo výške 3.320 eur mesačne, od 15.11.2003 do 15.11.2013 a od 15.11.2003

do 15.11.2015 s nájomným vo výške 3.000 eur mesačne, ktoré nájomné bolo splatné v 15. deň mesačne vopred. Ďalšie dodatky neboli uzatvárané a zmluva o nájme sa obnovovala v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nájom sa obnovil na ďalší rok v intervaloch od 15.11.2016 do 15.11.2016, následne do 15.11.2017, 15.11.2018, 15.11.2019, 15.11.2020. Žalovaný uhradil žalobkyni nájomné za obdobie od 15.11.2016 do 15.09.2019 v celkovej výške 102.000 eur. Žalobkyňa zaslala dňa 31.01.2020 žalovanému Okamžité zrušenie zmluvy s účinnosťou k 15.02.2020, avšak v priebehu konania strany sporu zhodne ustálili, že nájomný vzťah skončil dňa 15.11.2020 a k odovzdaniu nehnuteľnosti zo strany žalovaného žalobkyni došlo dňa 25.02.2021.

9. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

10. Podľa § 675 Občianskeho zákonníka, právo na odpustenie alebo na poskytnutie zľavy z nájomného sa musí uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu. Právo zanikne, ak sa neuplatní do šiestich mesiacov odo dňa, keď došlo ku skutočnostiam toto právo zakladajúcim.

11. Podľa § 676 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak. Ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

12. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Žalovaný namietal zaujatosť a nestrannosť konajúceho sudcu JUDr. Tomáša Rudáša, ktoré odvodzoval od skutočností, že počas pojednávania sa sudca choval servilne k žalovanému, pôsobil dojmom, že podlieha tlakom, na pojednávaní sudca oznámil protistrane svoj zámer rozhodnúť v prospech žalobcu, sudca odmietol vidieť dôkaz navrhovaný žalovaným a taktiež namietal zaujatosť sudkyne JUDr. Eriky Zajacovej pri posudzovaní skôr vznesenej námietky zaujatosti. Je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1, 3 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, a to tak v konaní o prejednávanej veci, ako aj v iných veciach účastníkov, ktoré prejednával a rozhodoval. Skutočnosť, že podľa subjektívneho názoru žalovaného sudcu JUDr. Tomáš Rudáš pôsobil na pojednávaní servilne, oznámil protistrane zámer rozhodnúť v prospech žalobcu, odmietol vidieť dôkaz a skutočnosť, akým spôsobom sudkyňa JUDr. Erika Zajacová posúdila skôr vznesenú námietku zaujatosti, nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom zaujatosti obidvoch sudcov. Keďže dôvodmi, z ktorých žalovaný odvodzoval dôvody pre vylúčenie sudcov, boli okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcov a v ich rozhodovacej činnosti, odvolací súd na námietky zaujatosti neprihliadal s poukazom na § 49 ods. 3 CSP v spojení s § 53 ods. 3 CSP.

14. Odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho žalovania predmetnej veci na Okresnom súde Prievidza z dôvodu, že nehnuteľnosť sa nachádza v obvode Okresného súdu Bratislava I, vyhodnotil odvolací súd takisto ako nedôvodnú. Ustanovenie § 36 CSP upravuje základnú zásadu, že súdne konanie sa prejednáva na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Na určenie vecnej a miestnej príslušnosti sú rozhodujúce okolnosti, ktoré sú dané v čase začatia konania. Súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania (§ 41 CSP). V zásade platí, že súd bude rozhodovať o tom, či je miestne príslušný na námietku žalovaného. V prípade, ak účastník nevznesie námietku miestnej príslušnosti pri prvom úkone, toto oprávnenie stráca. To neplatí v prípade, ak ide

o výlučnú miestnu príslušnosť, ktorá je upravená v § 20 CSP. V prípade, ak ide o výlučnú miestnu príslušnosť, súd bude skúmať svoju miestnu príslušnosť z úradnej povinnosti aj bez námietky miestnej príslušnosti. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa správne podala žalobu na Okresný súd Prievidza podľa § 13 a § 14 CSP, keď v obvode Okresného súdu Prievidza má žalovaný adresu trvalého pobytu. V danom prípade nebolo možné aplikovať § 20 písm. a) CSP o výlučnej miestnej príslušnosti a žalobu podať na okresný súd, v ktorom obvode sa nachádza nehnuteľnosť, nakoľko v prejednávanej veci nejde o spor týkajúci sa vecného práva k nehnuteľnosti, ale ide o peňažný nárok titulom zmluvy o nájme, resp. peňažný nárok titulom nezaplateného nájomného a vydania bezdôvodného obohatenia.

15. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhovaných dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

16. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie neumožnil a žalovanému nezabezpečil právneho zástupcu tak, aby bol žalovaný schopný účinne sa brániť a aby boli zachované jeho práva. Odvolací súd nenašiel v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne pochybenie, ktoré by mohol posúdiť ako porušenie práva na spravodlivý proces, prípadne ako nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil žalovanému realizáciu jeho procesných práv. V zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Žalovaný splnomocnil advokáta JUDr. Gabriela Oľšovského na právne zastupovanie v predmetnom konaní na základe udeleného plnomocenstva zo dňa 31.08.2020. Súdu prvej inštancie bolo dňa 20.10.2023 zo strany právneho zástupcu žalovaného oznámené, že žalovanému vypovedal plnú moc. Následne dňa 25.10.2023 súd prvej inštancie kontaktoval žalovaného za účelom informovania o nariadenom termíne pojednávania dňa 26.10.2023. Žalovaný uviedol, že nemá vedomosť o vypovedaní plnej moci a nariadenom termíne pojednávania, preto žiadal o odročenie pojednávania za účelom pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu a prípadnej prípravy na pojednávanie. Súd prvej inštancie žiadosti vyhovel a nariadil nový termín pojednávania na deň 23.11.2023, na ktorom žalobca uviedol, že žalovaný ho nekontaktoval za účelom mimosúdneho vyriešenia sporu. Žalovaný na predmetnom pojednávaní žiadal, aby mal možnosť zvoliť si právneho zástupcu. Odvolací súd poukazuje na § 89 ods. 1 CSP a konštatuje, že nie je povinnosťou konajúceho súdu, aby strane sporu našiel a ustanovil právneho zástupcu. Strana sporu disponuje právom dať sa v konaní pred súdom zastúpiť zvoleným zástupcom, avšak ide o rozhodnutie strany sporu, či využije svoje právo a dá sa v konaní právne zastúpiť. Žalovanému bola vypovedaná plná moc zo strany jeho právneho zástupcu, o čom bol žalovaný upovedomený dňa 25.10.2023, následne bol zrušený termín pojednávania stanovený na deň 26.10.2023 a bol nariadený nový termín pojednávania na deň 23.11.2023. Žalovaný tak mal dostatok času na to, aby sa dal v konaní zastúpiť novým právnym zástupcom, pričom tak neurobil a uvedená skutočnosť nemôže byť považovaná za porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

17. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že v predmetnej veci nejde o spotrebiteľský spor, uvedená odvolacia námietka je rovnako neopodstatnená. Odvolací súd konštatuje, že podľa ustanovenia § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci

zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, a to bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ

so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 Občianskeho zákonníka). Pri posúdení, či uplatnený nárok so spotrebiteľskou zmluvou súvisí, treba posúdiť podľa ustanovení hmotného práva. Aj tu však musí byť súčasne naplnené kritérium, že ide o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatňuje peňažný nárok titulom zmluvy o nájme uzatvorenej dňa 04.11.2003 v zmysle ustanovenia § 663 Občianskeho zákonníka, resp. peňažný nárok titulom nezaplateného nájomného a nárok

na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený na základe zmluvy o nájme

zo dňa 04.11.2003 nie je spotrebiteľským vzťahom, ktorý by odôvodňoval aplikáciu príslušných noriem spotrebiteľského práva (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o ochrane spotrebiteľa), nakoľko zo zmluvy o nájme zo dňa 04.11.2003 je zrejmé, že zmluvu uzatvárali dve fyzické osoby, žalobkyňa ako prenajímateľka nevystupovala v nájomnom vzťahu ako dodávateľ, pri uzatváraní nájomnej zmluvy a prenajímaní nehnuteľnosti žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

18. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že žalovaný neuplatnil vady riadne a včas, pričom argumentoval tým, že žalobkyňa písomne, ale aj pred súdom ponúkla zľavu z nájmu a sporná zostala len výška zľavy. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že v rámci uzatvoreného nájomného vzťahu na základe zmluvy o nájme podľa ustanovenia § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka má nájomca v zmysle § 675 Občianskeho zákonníka právo na odpustenie alebo poskytnutie zľavy z nájomného. Právo na poskytnutie zľavy z nájomného vzniká, ak môže nájomca užívať predmet nájmu iba obmedzene. Právo na poskytnutie zľavy z nájomného sa musí v prvom rade uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu, avšak s nedodržaním tejto lehoty zákon nespája žiadne právne následky. Zánik práva na poskytnutie zľavy z nájomného je však viazaný na neuplatnenie práva na zľavu z nájomného u prenajímateľa v šesť mesačnej prekluzívnej lehote. Márnym uplynutím tejto hmotnoprávnej lehoty právo na poskytnutie zľavy z nájomného zaniká. Pre plynutie prekluzívnej lehoty uvedenej v ustanovení § 675 Občianskeho zákonníka je významný čas, kedy došlo k obmedzeniu

v užívaní prenajatých priestorov. Takýto právny výklad je v súlade s podstatou a zmyslom uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 211/2017, podľa ktorého začiatok prekluzívnej lehoty podľa § 675 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa obmedzenia v užívaní prenajatých priestorov. Právo na poskytnutie zľavy z nájomného teda zaniká najneskôr

po uplynutí lehoty 6 mesiacov odo dňa, kedy k obmedzeniu v užívaní predmetu nájmu došlo. Právo na poskytnutie zľavy z nájomného nie je viazané na existenciu skutočností zakladajúcich právo na zľavu, ale na okamih vzniku prekážky v užívaní, preto táto prekluzívna lehota začína plynúť dňom, kedy došlo k obmedzeniu užívania predmetu nájmu

a uplynie posledným dňom šesťmesačnej lehoty, bez ohľadu na tú skutočnosť, či obmedzenie ešte trvá alebo ako dlho obmedzenie v užívaní predmetu nájmu trvalo. Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd za preukázané, že mailom zo dňa 12.11.2019, ktorý bol zaslaný žalobkyni, žalovaný žiadal zníženie nájomného za obdobie od januára 2019

na polovicu dojednaného nájomného z dôvodu väd vyskytnutých na predmete nájmu. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný si u žalobkyni ako prenajímateľky neuplatnil právo

na poskytnutie zľavy z nájomného bez zbytočného odkladu, ani v šesťmesačnej prekluzívnej lehote, keď vady na predmete nájmu sa vyskytli v mesiaci január 2019 a právo na poskytnutie zľavy z nájomného si mohol žalovaný uplatniť u žalobkyni ako prenajímateľky najneskôr v mesiaci júl 2019, pričom tak urobil písomne až mailom zo dňa 12.11.2019. Vzhľadom

na uvedené odvolací súd konštatuje, že žalovaný si neuplatnil právo na poskytnutie zľavy z nájomného u žalobkyni včas a márnym uplynutím šesťmesačnej prekluzívnej lehoty právo na poskytnutie zľavy z nájomného žalovanému zaniklo, preto sa odvolací súd ďalej nezaoberal námietkami žalovaného

týkajúcimi sa väd na predmete nájmu. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie nájomného titulom zmluvy o nájme uzatvorenej dňa 04.11.2003 v spojení s uzatvorenými dodatkami č. 1 až č. 5, v zmysle ktorej bolo nájomné dohodnuté vo výške 3.000 eur mesačne splatné v 15. deň mesačne vopred), a to

za obdobie od novembra 2019 do februára 2020 vo výške 12.000 eur, nárok na zaplatenie nájomného za obdobie od 16.02.2020 do 30.06.2020 vo výške 13.500 eur, za obdobie

od 01.07.2020 do 15.11.2020 vo výške 13.500 eur a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu, keď nájomný vzťah skončil dňa 15.11.2020, a to za obdobie od 16.11.2020 do 16.01.2021

vo výške 7.500 eur a alikvotnú časť za mesiac február do odovzdania nehnuteľnosti žalobkyni dňa 25.02.2021 vo výške 2.678,57 eur. Nárok žalobkyne na zaplatenie nájomného a vydanie bezdôvodného obohatenia predstavoval celkovo sumu 49.178,57 eur, ktorú sumu súd prvej inštancie dôvodne priznal žalobkyni spolu s úrokmi z omeškania, keď do času vyhlásenia dokazovania za skončené, žalovaný neoznačil a nepredložil také dôkazy, ktoré by spochybnili nárok žalobkyne na zaplatenie nájomného a vydanie bezdôvodného obohatenia. Ani v odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti spôsobilé napadnúť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, čo do nároku žalobkyne na nájomné, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo ich výšku, preto bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 49.178,57 eur spolu s úrokmi z omeškania správne.

19. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).